

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyně JUDr. Miladou Haplovou ve věci žalobce: **O.T.**, nar., státní příslušnost Tunisko, t. č. bytem, 019 17, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie kraje Vysočina**, odbor služby cizinecké policie, Vrchlického 46, 587 24 Jihlava, o zajištění o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 1.11.2013, č. j. KRPJ-111654/ČJ-2013-160022,

takto:

- I. Žaloba **se z a m í t á**.
- II. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím č.j. KRPJ-111654/ČJ-2013-160022, ze dne 1.11.2013 žalovaná podle § 129 odst. 1 ve spojení s § 129 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR o změně některých zákonů ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pobytu cizinců) zajistila cizince za účelem jeho předání podle přímo použitelného právního předpisu Evropských společenství (nařízení Rady/ES/Č.343/2003 ze dne 18.2.2003), kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu k posouzení žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států. Dobu zajištění cizince podle § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců stanovila na 80 dnů od okamžiku omezení svobody. V odůvodnění rozhodnutí skutkově uvedla, že dne 1.11.2013 po provedení zkráceného přípravného řízení byl odsouzen k trestu vyhoštění z území ČR na dobu dvou let, neboť svým jednáním, kdy dne 30.10.2013 ve 23:00 hod. po rozbití skleněných výplní uzavřeného okna vnikl do budovy nádražní haly ČD, tuto prohledal, byl vyrušen třetí osobou a z budovy utekl, ale poté hlídkou OPP zadržen dle § 76 odst. 1 trestního řádu, se dopustil přečinu krádeže, nedokonaného,

ukončeného ve stádiu pokusu. Vzdal se opravných prostředků. Dne 1.11.2013 byl zajištěn podle § 27 odst. 1 písm. a), odst. 2 zákona o policii ČR, eskortován ke služebním úkonům ve věci vydání rozhodnutí o povinnosti opustit území ČR podle § 50a odst. 3 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Šetřením žalované bylo zjištěno, že se na území ČR zdržuje bez platného oprávnění k pobytu a na území Německé spolkové republiky je se jmenovaným vedeno řízení o azylu. Téhož dne bylo zahájeno správní řízení o povinnosti opustit území ČR a předání podle mezinárodní smlouvy – Nařízení Rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18.2.2003. V řízení využil práva nevypovídat. Na území ČR pobýval neoprávněně bez platného víza a bez cestovního dokladu. Při stanovení doby zajištění správní orgán přihlédl ke složitosti přípravy předání. Aplikace ust. § 123b není možná, jelikož cizinec nevlastnil žádné finanční prostředky, které si opatroval trestnou činností, za což byl odsouzen a nemá v ČR žádný pobyt. Zajištění cizince je mimořádný institut umožňující zasáhnout do ústavně chráněného práva na osobní svobodu, ovšem z gramatického výkladu ust. § 129 odst. 1 zákona o pobytu cizinců vyplývá, že policie má povinnost zajistit cizince, který neoprávněně vstoupil nebo pobýval na území za účelem předání podle právních předpisů Evropských společenství. S ohledem na zjištěné skutečnosti je aplikace ust. § 129 odst. 1 ve spojení s § 129 odst. 3 zákona o pobytu cizinců oprávněná.

Žalobce v žalobě uvedl, že je žadatelem o udělení mezinárodní ochrany v Německu, připustil, že byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Havlíčkově Brodě ze dne 1.11.2013, č.j. 1T 232/2013 k trestu vyhoštění z území České republiky na dobu dvou let, nicméně téhož dne byl vyzván k vycestování z ČR nejpozději do 1.11.2013 do 24 hodin. Měl v úmyslu vycestovat, policie mu to nedovolila a místo toho rozhodla o zajištění. Popřel, že by neměl žádné finanční prostředky, když z potvrzení vydaného Zemským úřadem v Bautzenu vyplývá, že dostává měsíčně 321,93 Eur. Dále se dovolával judikatury Nejvyššího správního soudu – rozsudků 1As 12/2009, 4Azs 235/2005. V ČR je poprvé, proto nemohl v minulosti porušit zákon o pobytu cizinců, ani žádný jiný právní předpis a finanční prostředky má z Německa. Domnívá se, že rozhodnutí je nezákonné a navrhl soudu, aby je zrušil.

Žalovaná ve vyjádření uvedla jako v odůvodnění napadeného rozhodnutí, pokud se týká skutkových okolností této věci a dodala, že vzhledem k nelegálnímu překročení vnitřní hranice EU, absence cestovního dokladu, nedostatku finančních prostředků k zajištění obživy, ubytování či případného vycestování zpět do SRN, bylo rozhodnuto o zajištění a vzhledem k jeho vyjádření v protokolu o výsledku obviněného, kde uvedl, že ze SRN utekl a že se tam nechce vrátit, je důvodné podezření, že ve svém úmyslu nelegálního pobytu v UE bude pokračovat. Zjištěný skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, byl objektivně posouzen, neboť vycházel z toho, že cizinec nelegálně překročil vnitřní hranice EU bez platného cestovního dokladu, bez platného víza a bez cestovního pojištění, čímž porušil zákon o pobytu cizinců. Ze sdělení Policie SRN vyplývá, že od 15.11.2012 má zažádáno o azyl v SRN, které ho neopravňuje k vycestování do zahraničí, z protokolu o výsledku obviněného, že utekl ze SRN a nechce se tam vrátit a z trestního příkazu, že se dopustil protiprávního jednání, za což byl odsouzen k trestu vyhoštění z území ČR. Doba zajištění byla stanovena s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu rozhodnutí po opuštění území ČR a k tomu, že nedisponuje na území žádným platným cestovním dokladem. V průběhu zajištění bylo zahájeno řízení podle Nařízení Rady (ES) č. 343/2003 a zároveň byla podána žádost o přijetí zpět do SRN. Protože jednání žalobce nezaručuje, že vycestuje samostatně a

dobrovolně, protože vyslovil nezájem vrátit se do SRN či domovského státu, žalovaná považuje zajištění za oprávněné a navrhla zamítnutí žaloby.

V průběhu řízení bylo soudu doručeno rozhodnutí ze dne 30.11.2013 o umístění žalobce do části s přísným režimem zajištění vzhledem k jeho chování v ZZC Bělá – Jezová.

Dne 12.12.2013 žalovaná přípisem ze dne 11.12.2013 sdělila, že dne 9.12.2013 byla žalované doručena žádost o zajištění transferu z území ČR do SRN, který má být proveden dne 13.12.2013, kdy bude cizinec předán na bývalém hraničním přechodu Petrovice – Bahratal orgánům SRN k dalšímu řízení. Z toho důvodů nebude dne 17.12.2013 eskortován k soudnímu jednání. Dne 16.12.2013 ZZC sdělila soudu, že žalobce byl dne 13.12.2013 předán do SRN v rámci dublinského řízení.

Námítka nezákonnosti zajištění zdůvodněná žalobcem úmyslem vycestovat z území je v přímém rozporu s jeho výpovědí v protokolu o výsledku obviněného ze dne 1.11.2013 započatého ve 13.00 hod u Okresního soudu v Havlíčkově Brodě, sp. zn. 1T 232/2013, kdy za přítomnosti tlumočnice jasně uvedl, že se nechce vrátit do Německa, odkud utekl, nelíbí se mu evropské zákony, nespáchal nic, co by odporovalo německým zákonům, nežádal o politický azyl a jednání, jehož se dopustil, je podle něho v souladu s pravidly muslimů, tj., když po zaklepání nikdo neotevře, může jít dál, a proto rozbil dvě skleněná okna ve dveřích. Neprojevil úmysl požádat o azyl, tvrdil, že má peníze, pokutu může zaplatit, má bohaté rodiče. Proti vydanému trestnímu příkazu si nepodal žádný opravný prostředek. Touto svou výpovědí popřel tvrzený úmysl vycestovat z území ČR dobrovolně. Pokud se týká finančních prostředků k vycestování, ze seznamu dočasně odebraných dokladů, věcí a finančních prostředků vyplývá, že měl sice u sebe platební kartu Maestro na své jméno, ale jen jeden kus mince s nominální hodnotou jednoho centu. Z uvedeného je zřejmé, že dostatek finančních prostředků na vycestování v době zajištění neměl k dispozici, ač údajně dostává v Německu měsíčně 321,93 Eur. Je sice pravdou, že nebylo zjištěno, že by v minulosti hrubým způsobem porušil zákon o pobytu cizinců, čehož se dovolává na základě rozsudků NSS shora, poněvadž do ČR přicestoval poprvé, na druhé straně však nelze pominout skutečnost, že během pobytu v ČR, kam vstoupil neoprávněně a bez cestovních dokladů se dopustil trestné činnosti, jak vyplývá ze shora citovaného trestního příkazu. Česká republika nemá zájem na pobytu cizince, který porušuje základní zákony ČR a dopouští se na jejím území trestné činnosti a nelze spravedlivě požadovat, aby na základě judikátů shora bylo nutno vyčkávat, zda dojde v případě cizince k opakovanému porušení zákona o pobytu cizinců, ale i jakéhokoliv jiného zákona či dokonce opakované páchání trestné činnosti.

Na základě posouzení shora dospěl soud k závěru, že žalovaná rozhodla o zajištění v souladu se zákonem, obecně namítanou nepřezkoumatelnost rozhodnutí soud neshledal, a proto ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítá.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když úspěšně žalované nevznikly náklady řízení nad rámec její běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se

sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 17. prosince 2013

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Karolina Marešová